

Fan dāi fisker un sīn wīf

Onno Dirk Feldmann

Dor was insent 'n fisker däi wōnt'de mit sīn wīf tauhōp in 'n lütje brats an 't hēf. Däi fisker gung aldağ tau um in 't hēf tau fiskern.

Dō häi insent bī 't hēf an 't āngeln sat un up 't boer wóóter kēk, lōk taumóól wat an sīn äies un rēt däi hóóek dāip amdóól. As häi sō sīn fangst amhōğ lōk broch häi 'n grōt but fandağ.

Däi but prōt't'de tēgen hum: "Ik bēd dī dat dū mī 't lēvend letst! Ik bün ġīn rāecht but, ik bün 'n bīhekst prins! Set mī wēr in 't wóóter un lóót mī swemmen!"

"Süüsō", sē däi fisker, "dū brūkst nāit grōt wat sägen; 'n but däi prōten kan, wil ik ja wies wēr swemmen lóóten."

Dō set't'de häi däi but wēr in 't wóóter un as disser fandöör swum, achterlēt häi 'n blauden strīp in 't wóóter.

As däi dağ d'r hēr was, kwam däi fisker in hūs un fertelt'de sīn wīf, wat geböört was. D'r fan, dat häi 'n but fangen hār, wō däi sē dat häi 'n bīhekst prins was un wō häi hum wēr swemmen lēt.

"Hest dū dī dan häil niks wünskert?" sē sīn wīf.

"Nē!", sē häi dō, "Wat sul ik mī dan wünskern?"

"Ach!", sē sīn wīf dō, "Dat is do mis! Altīd in 'n stinkerġ fûl brats wōnen! Góó dū do insent tau un un wünsker us 'n lütje hütje!"

Dāi fisker was 't näit häil recht, man häi gung wēr nóó 't hēf tau. As häi d'r up dóól kwam was dat hēf äien gēl un grōyen klööer. Dō gung häi an 't wóóter stóón un sē:

"Māntje! Māntje! Timpke tāj!

Butje! Butje in d' sāj!

Mīn wīf, dāi Ilsbil,

wil näit sō as ik wal wil."

Dō kwam dāi but answummen un sē tēgen dāi fisker: "Wat wil s' dan?"

"Ach!", sē dāi kērl dō, "Ik heb dī do fangen, dūs sēġt mīn wīf, ik hār mī wat wünskern sult. Sāi maġ näit mēr in d' barts wōnen un wil grāġ 'n hütje hebben."

"Góó man tau", sē dāi but, "sāi sit't d'r al in."

Dō häi wēr bī sīn wīf kwam, stun dat in d' dööer fan 'n näej hütje un sē tēgen hum: "Kum in! Nū is et do fööl bēter mit us!"

As häi d'r in kwam wassent d'r häiel nauḡ kóómers; ferdan 'n pīsel, 'n slóópkkóómer un 'n kööken.

Achter 't hütje was 'n lütje tûn, dāi stun in allerlai gröyent un lōf, un d'r tēgen was no 'n lütje hof mit wat hauner un óónten.

"Ach!", sē dāi fisker dō, "nū willent wī ferhöyḡt lēven."

"Jóó!", sē dat wīf, "Dat willent wī daun."

Sō gung dat ōk 'n stük of færtain dóóeḡ bī, dō sē dat wīf: "Kēr! Dat hütje word't mī tau nāu, dāi tûn is tau lütjet un dāi hof tau min. Ik wil nū in 'n stāinen slot wōnen. Góó bī d' but; häi sal us 'n slot daun!"

"Ach wīf", sē dāi fisker dō, "dāi but het us do jüüst akróót 'n hütje gēven, ik maḡ näit no insent kōmen un dāi but nóóst no ferdräitelk móóken."

"Wat!", sē dat wīf, "häi kan 't fan rechtens gaud daun un dē dat sēker gērñ! Góó nū tau!"

Dō gung dāi fisker tau, man sūnner gâud
ġewāiten. As hāi an 't hēf kwam was 't wóóter fan
fīġelāet un dunkerblāu klööer, man dāi wóógen
wassent tūk. Dō gung hāi stóón un sē:

"Māntje! Māntje! Timpke tāj!

Butje! Butje in d' sāj!

Mīn wīf, dāi Ilsbil,

wil nāit sō as ik wal wil."

"Wat wil s' dan?", sē dāi but.

"Ach!", sē dāi fisker, mit hāiel bīdröyevt stem,

"Mīn wīf wil in 'n stāinen slot wōnen."

"Góó man tau, sāi stājt d'r al fööer.", sē dāi but.

Dō gung dāi fisker tau un sīn wīf stun fööer 'n
grôt plājs.

"Süü kērl!", sē s', "Wat is 't nū mōj!"

Mit nanner gungent s' d'r in. Dor wassent densten, dāi wōgen wassent sġier un gollen staulen un tóówels stunnent in d' pīsel. Achter 't slot was 'n tūn un 'n holt, wal rūġweġ 3000 (dreidūsend) faut lang.

Dat holt bārġt'de harten, rājen un hóósen un up d' hof gaf 't 'n kaustāl un 'n pērstāl.

"Ach!", sē dāi fisker, "Nū willent wī ōk in 't mōj slot blīven un taufrē wēsen!"

"Dor willent wī no insent ōwer slóópen.", sē dat wīf un dō gungent s' up 't bāer.

Dō up d' anner möern, dō 't wīf wóók wur, was 't al middaġ; dō sāi hōör kērl mit 't elbōġ in d' sīd dubt'de un prōt't'de: "Kērl! Amhōġ! Nū mautent wī köönenk ōwer āl dat land worden!"

"Ach wīf!", sē dāi fisker dō, "Wō wult dū köönenk wōrden? Dāi but kan 't sēker näit daun."

"Kērl!", sē dat wīf, "Góó līk up dāi but dóól! Ik maut köönenk wēsen!"

Dō gung dāi fisker häil bīdröyvt tau, um dat sīn wīf köönenk worden wul. Un as häi an 't hēf kwam, was dat wóóter swārtnklöört un wóógt'de up un dóól. Dō gung häi stóón un sē:

"Māntje! Māntje! Timpke tāj!

Butje! Butje in d' säj!

Mīn wīf, dāi Ilsbil,

wil näit sō as ik wal wil."

"Wat wil s' dan?", sē dāi but.

"Ach!", sē dāi fisker, "Mīn wīf wil köönenk worden."

"Góó man tau, säi is 't al.", sē dāi but.

Dō gung dāi fisker tau un as häi bī d' plājs kwam, wassent d'r suldóóten mit trummen un kēdeltrummen. Sīn wīf sat up 'n hôġ trōn fan gold un djamanten. Säi hār 'n grôt gollen krōn up 't hōwd, un an elker kânt sööm jüffers, elk 'n kop lütjerder as dāi anner.

"Ach!", sē dāi fisker, "Büst dū nū köönenk?" -

"Jóó!, sē s' dō, "Ik bün köönenk!"

Un as häi höör 'n setje ankēken hār, sē häi: "Ach wīf! Wat let dat mōj d'r fan of, wō dū nū köönenk büst. Dūs wil ik ōk näits mēr wünskern."

"Nē kērl!", sē s' dō, "mī dürt dat âl tau lâng. Dō ik köönenk bün wil ik nū ōk kaiser worden!" -

"Ach wīf!, sē dāi fisker dō, "Wōsō wult dū kaiser worden?"

"Kērl!", sē s', "Góó nóó d' but tau, ik wil kaiser worden!"

"Ach wīf!", sē dāi fisker dō, "Kaiser, dat kan häi sēker näit. Ik maġ hum dat näit fróógen."

"Ik bün köönenk!", sē dat wīf dō, "un dū büst mīn kērl, dūs góó rat tau!"

Dō gung dāi fisker tau un as häi sō lēp doch häi: "Dat löpt tēgen. Kaiser is tau fööl. Dāi but word't up 't läest no kwóód up us."

Dō häi an 't hēf kwam was dat wóóter gnitswārt
un dik as ölje. Et gung 'n bustert d'r öwer weġ,
dat hum dat kollen in d' fingertippen kröp. Häil
bīkrōpen gung häi stóón un sē:

"Māntje! Māntje! Timpke täj!

Butje! Butje in d' säj!

Mīn wīf, dāi Ilsbil,

wil näit sō as ik wal wil."

"Wat wil s' dan?", sē dāi but.

"Ach!", sē häi dō, "Mīn wīf wil kaiser worden."

"Góó man tau.", sē dāi but, "Säi is 't al."

Dō gung dāi fisker tau und as häi wēr in kwam,
sat sīn wīf up 'n no hōgerder trōn, dāi intġehäil
fan gold was. Up 't hōwd hār säi 'n krōn, dāi was
twei ellen hōġ, un an elker kânt stunnent
worders; âl tauhōp in d' rīġ, elk äin endje
lütjerder an dāi d'r tēgen. Fan 'n grôt rööes bit
tau 'n lütje kērlke tau, dāi net akróót sō grôt as 'n
lütje finger was. Fööer höör stunnent gróófen,
hārtoġġen un anner ēdellüü.

Dō kwam dāi fisker bī hōör un frōğ: "Wīf! Büst dū nū kaiser?"

"Jóó!", sē 's dō, "Ik bün kaiser."

"Ach!", sē dāi fisker un kēk hōör recht lāng an, "Wīf wat is dat mōj, wō dū nū kaiser büst!"

"Kērl!", sē s' dō, "Wat stājst dū dor, ik bün nū kaiser, nū wil ik ōk no pāus wōrden!"

"Ach wīf!", sē dāi fisker, "Wō wult dū pāus worden? Pāus is äits äin in d' häiel kārstendaum!"

"Kērl!", sē s' dō, "Iek maut fandóóeğ no pāus worden!"

"Nē wīf.", sē häi dō, "Tau d' pāus kan dāi but dī näit móóken, dat gājt nōjt näit."

"Kērl, wat 'n kwēdeln! Um dat häi kaisers móóken kan, kan häi ōk pāusen móóken. Góó nū tau!"

Dō gung dāi fisker tau, man hum was häil bīnāut tau. Dat bāinwārk trilt'de hum un up būten gung dāi wind d'r gaud bī, sō dat dāi sğóópen föör nōd up un dóól rōndent un dāi bulgen as māl jōgen un dansdent. In d' middent fan d' hēmel was no wat lūcht tau sāin, man fan d' kanten lōk d'r 'n grôt óowēr up.

Dō kwam häi bīnāut un bāng tau stóón un sē:

"Māntje! Māntje! Timpke tāj!

Butje! Butje in d' sāj!

Mīn wīf, dāi Ilsbil,

wil näit sō as ik wal wil."

"Wat wil s' dan?", sē dāi but.

"Ach!", sē dāi kērl, "Mīn wīf wil pāus worden."

"Góó man tau.", sē dāi but, "Sāi is 't al."

Dō gung häi tau un dō häi in kwam, sat sīn wīf up 'n trōn fan rūğweğ 10.000 (taindūsēnd) faut hōecht. Up 't hōwd hār s' drei grôt krōnen un um hōör hār s' gaud wat hilğlüü. An elker kânt stunnent lüchten, fan 'n grōet as 'n tōrn tau 'n lütje kêrs was d'r als mit manken.

"Wīf!", sē dāi fisker un kēk hōör recht lâng an,
"Büst dū nū pāus?"

"Jóó!", sē s' dō, "Ik bün nū pāus!"

"Ach!", sē dāi fisker, "Wat is dat mōj, wō dū nū pāus büst. Nū wēs tau frē! Wō dū pāus büst kāt dū niks hōger worden."

"Dor wil ik insent ōwer slóópen!", sē dat wīf un gung up bāer.

Man sāi was näit taufrē un dāi hebberġkaid lēt höör näit slóópen. Sāi wul no mēr worden. Dō dāi süen rēs un sāi tau 't fenster üt kēk, doch sāi: "Kan ik näit ōk dāi süen rīsen lóóten?"

Dor wur sāi kwóód un stööt't't'de höör kērl in d' sīd: "Kērl góó nóó d' but tau! Ik wil as dāi läief god worden!"

Dāi fisker was no häil dóómelerġ, man häi ferfērt'de sük sō fel, dat häi tau 't bāer üt ful.

"Ach wīf!, sē häi, "bīdenk 't un blīv pāus!"

"Nē!", sē dat wīf un rēt sük dat līfstük kōt, ik kan mīn näit bīdoren, sünner dat ik dāi süen un dāi móón rīsen lóóten kan! Ik maut as dāi läief god worden!"

"Ach wīf!", sē dāi fisker dō, "Dat kan dāi but nōit! Kaisers un pāusen kan häi móóken, man dat näit."

"Kērl!", sāi s' dō un lēt d'r häil grīselk fan of, "Ik wil as dāi läief god worden! Góó nóó d' but tau!"

Dō lēp hum dāi koel bāngt dōör d' lēden, dat häi
föör nōd blōt sō trilt'de. Būten gung d'r 'n rûğ
stöorm bī, dāi âl bōmen ūtrēt un fandöör wājen
un swoer flinten as fööğels dōör d' lücht kaiern
lēt. Dō sağ häi, wō dat hēf in swârt un hôğ
bulgen lağ as wen sük 'n hel fan wóóter föör hum
ōpenbort't'de. Häil bāng sē häi:

"Māntje! Māntje! Timpke tāj!

Butje! Butje in d' säj!

Mīn wīf, dāi Ilsbil,

wil näit sō as ik wal wil."

"Wat wil s' dan?", sē dāi but.

"Ach!", sē häi, "Sāi wil as d' läief god worden."

Dō sē dāi but: "Góó man tau, sāi sit't al wēr in d'
brats!"

Un dor sittent s' fandóóeğ no.

Onno Dirk Feldmann
Jungfräiske Mäinskup i.f.
oostfraeisk.org